

РЕШЕНИЕ

№ 5389

гр. София, 30.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2930** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от В. Й. Г., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221721002249-091-001/02.11.2021 г., издаден от органи по приходите, изменен с Решение №101/21.01.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ като установения резултат по ЗДДС за м.2021 г. е изменен от 7 224, 88 лв. на 6 758,68 лева, ведно със съответните лихви.

В жабата е посочено, че РА е незаконосъобразен и се моли той да бъде отменен. Оспорват се направените от органа изводи за нереалност на доставките и липса на доказателства за изпълнение на договорите.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. И. поддържа жалбата, моли да бъде уважена и претендира присъждането на разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. К., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждането на юруисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /З./ №Р-22221721 002249-020-001/ 16.04.2021г.,

връчена на 17.05.2021 г. па управителя на дружеството, издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01 -128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за Периодите от 01.02.2021 г. до 28.02.2021 г. Срокът за извършване на ревизията е до 17.08.2021 г.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221721002249-040-001/17.05.2021 г., с което са изискани всички първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, банкови и касови документи, търговска документация и други документи, свързани с дейността на дружеството за ревизираните периоди. С молба вх. №53-00-1383/03.06.2021 г. е поискано удължаване на срока за представяне на документи. С Решение №Р-22221721002249-106- 001/07.06.2021 г. срокът е удължен до 14.06.2021 г. От ревизираното лице не са представени изисканите документи.

С Протокол №1734253/12.03.2021 г. е Документирано извършено посещение на декларирания адрес за кореспонденция на дружеството, с цел преглед на оригинални счетоводни и търговски документи за ревизирания период. Констатирано е, че на адреса се намира виртуален офис и няма налична документация на [фирма]. Не е осигурен достъп до счетоводството на ревизираното лице, както и до първични счетоводни, търговски- банкови и др. документи за периода от 01.02.2021 г. до 28.02.2021 г., както и няма данни за организацията и формата на счетоводното отчитане.

След извършена справка в информационната системи на НАП е установено, че в дневника за продажби на [фирма] за ревизирания период са включени фактура №[ЕГН]/26.02.2021 г. с ДДС в размер на 371,08 лв. с Получател [фирма], ЕИК[ЕИК] и предмет на доставката наем, фактура №[ЕГН]/23.02.2021г. и фактура №[ЕГН]/25.02.2021 г. с ДДС в общ размер на 6 853,80 лв. с получател [фирма]. ЕИК[ЕИК] и предмет На доставката консултантски услуги.

След справка за обявени покупки от ревизираното лице е установено, че получател по фактура №[ЕГН]/25.02.2021 г. не е посоченият в Дневник продажби [фирма], а [фирма], ЕИК[ЕИК].

По отношение на тези фактури ревизираното лице не е представило никакви доказателства, обуславящи издаването на фактури. Органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 37, ал. 4 от ДОПК, съгласно която в случай, че субектът не представи изисканите по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства.

С оглед липсата на каквито и да е доказателства, органите по приходите не са могли да установят, както реално извършвана дейност от дружеството, така и реалността на фактурираните доставки, място на извършване на дейност, наличие на активи, складови помещения, кадрова, материална и техническа обезпеченост за извършване на доставките, разплащане между страните и т.н. Въпреки това е прието, че начисленият от ревизираното лице ДДС в общ размер на 7 224,88 лв. е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Констатирано е, че в данъчен период м. 02.2021 г., [фирма] е упражнило право на

приспадане на данъчен кредит в общ размер на 415,12 лв. по фактури №[ЕГН]/01.02.2021 г. и №[ЕГН]/28.02.2021 г., издадени от „А.“ Е. с предмет на доставките - наем и ТБО, в размер на 51,08 лв. по фактура №[ЕГН]/16.02.2021 г., издадена от [фирма] с предмет на доставката ел. енергия и в общ размер на 6 500,00 лв. по 7 фактури, издадени от [фирма] с предмет - консултантски услуги.

На основание чл. 45 от ДОПК, е извършена насрещна проверка на [фирма], документирана с Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221321078788-141-001/18.08.2021 г. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ са представени част от исканите документи в т.ч. фактурите, дневник продажби за 02.2021 г., счетоводен запис на сметка 501, главна книга, хронологичен регистър на сметка 411.

Не е представена търговска Кореспонденция между страните - договори, приемо-предавателни протоколи, доклади и други съпътстващи документи, доказателства за плащане, за наличие на кадрова и техническа обезпеченост, за обект, от който е осъществявана дейността и т.н. След справка в информационната система на НАП е установено, че за проверявания период, [фирма] няма деклариран наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения, и няма подадена годишна данъчна декларация по ЗКПО за 2020 г.

Относно посочените фактури ревизираното лице не е представило никакви документи, в т.ч. и доказателства за последващо използване на фактурираните доставки в стопанската дейност на дружеството или за извършване на последващи доставки.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221721002249-092-001/02.09.2021 г. Дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и не е подало възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221721002249-091-001/02.11.2021 г., издаден от Г. М. орган, възложил ревизията и Е. М. И.- Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 02.11.2021 г.

С Решение №101/21.01.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ установения резултат по ЗДДС за м.2.2021 г. е изменен от 7 224, 88 лв. на 6 758,68 лева, ведно със съответните лихви.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевираны доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният РА, е издаден от компетентен орган. Видно от представените по делото заповеди. РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът констатира, че РА е подписан с валидни електронни подписи. По делото са

представени заверени копия на електронни съобщения за издаване на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с ревизионното производство по отношение на дружеството.

Спорен по делото е въпросът относно реалността на извършените доставки на услуги от посочените по-горе дружества на дружеството-жалбоподател.

Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал.1, т. 1 от ЗДДС, като са направени изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реално осъществяване на доставки, водещи до липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

Същественото е обаче, че съгласно трайната практика на СЕС /така Решение от 22 юни 2012г. по съединени дела № С-80 и С-142/11/, органите по приходите не могат да изискват от получателите по доставките доказателства, касаещи възможността на техните доставчици да осъществят услугите и при липса на такива да отказват правото му на данъчен кредит. Според решението по съединени дела С-80/11 и С-142/11 „не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател“. В този смисъл е и Решение на СЕС по дело С-18/13, съгласно което, за да се откаже признаване на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика, нито разходите в счетоводната им документация да са неоправдавани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е още тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама.“ Следователно, реалността на доставката не може да бъде отречена и правото на данъчен кредит не може да бъде отказано само поради обстоятелството, че не е установена материалната и кадрова обезпеченост да доставчика да извърши услугите, освен ако не е налице данъчна измама. В случая липсват каквито и да било данни, а и твърдения за данъчна измама.

Видно от изложеното ревизиращите органи правилно са установили, че не са извършени доставки по консултантски услуги по фактурите издадени от [фирма], тъй като дружеството не е имало назначени лица на трудов договор, а представеният граждански договор на Й. и К., които са инженери и не притежават нужната квалификация. Извършването на консултантските услуги е специфична дейност, която се извършва от експерти със специфични юридически и счетоводни знания, които двете лица не притежават. Отделно от това по фактурите е посочени единствено „консултантски услуги“, като не е ясно по кой договор и във връзка с коя консултантска услуга са възложени. Недоказани остават и последващите доставки на

[фирма] и [фирма]. Не доказана остава извършената услуга наем на помещение, тъй като не са налице доказателства за това. Фактури за ток и ВиК. Приложеният договор за наем касае имот, който не е упоменат с адрес, поради което не може да се докаже наличието на извършена доставка по фактура, касаеща отдаване под наем на имот.

Съвкупната преценка на описаните факти и обстоятелства навежда на категоричен и несъмнен извод за законосъобразност на РА.

С оглед изложеното, съдът приема, че РА е правилен и законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъден юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 от ДПОК, определено на основание чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 587,93 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от В. Й. Г., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221721002249-091-001/02.11.2021 г., издаден от органи по приходите, изменен с Решение №101/21.01.2022 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ като установения резултат по ЗДДС за м.2021 г. е изменен от 7 224, 88 лв. на 6 758,68 лева, ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от В. Й. Г. да заплати на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, сумата от 587,93 лв. (петстотин осемдесет и седем лева и деветдесет и три стотинки).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: